

Jeg viser til utsendte forslag om lovendringer til behandling på NU's landsmøte 2022.

Jeg har 50 års ansiennitet som medlem og tillitsvalgt i ungdomslagsbevegelsen, og jeg er fortsatt formann i lokallaget og nestleder i fylkeslagsstyret. (Framsteg u.l. og Oppland U.L.) Jeg føler derfor et behov for å uttale meg om lovendringsforslaget. Jeg har imidlertid ikke rukket å behandle uttalelsen i noe lagsforum, og **presiserer derfor at den helt og holdent står for egen regning.**

Selv hilser jeg lovforslaget velkommen. Det er i samsvar med det jeg alltid har ment om disse temaene. Men jeg har aldri tenkt tanken på å sende inn forslag på noe i denne retning. Det ville jeg ansett som nytteløst og altfor "farlig", ja, nærmest som å banne i kirken. Jeg synes det derfor er modig gjort å fremme et slikt forslag, da det kanskje blir som å stikke hånden i et vepsebol.

Noregs Ungdomslag har alltid skiltet med å være en frilynt organisasjon. Men på språkpolitikkens og ruspolitikkens område har de vært alt annet enn frilynt. På disse områdene har de forfektet en dogmatisk fanatisme som nærmest bringer tanken hen på pietismens mørke århundrer. Nå har kanskje ikke dette vært så fremtredende de siste par tiårene, men i det forrige århundre, da jeg hadde tre tiår av min ungdomslagskarriere, var dette i høy grad tilfelle. Jeg har flere eksempler på dette, men jeg skal i det følgende nevne ett:

Til NU-stemnet i Haugesund i 1981 påtok mitt lokallag seg å lage en avisutstilling, fordi vi hadde mye kompetanse på utgivelser av lagsblad. Utstillingen hadde tittelen "Vi lager avis". En gruppe i mitt lokallag jobbet i flere måneder med å lage utstillingen. Men da den ble presentert for NU sentralt, kunne den ikke brukes i dens eksisterende form fordi plakattitlene var på bokmål! Dette vakte stor harme blant de som hadde jobbet med å lage utstillingen, og jeg måtte bruke hele min autoritet for å roe gemyttene; eller hadde nok laget meldt seg ut av Noregs Ungdomslag.

"Hvor trives noget stort og skjønt og godt i Tvang" sier dikteren Henrik Wergeland i diktet "Til Trykkefriheden".

Det er positivt å ta vare på nynorsk og norske dialekter og å fremme trygge og rusfrie samværsformer. Men det bør i minst mulig grad skje ved tvang. Opp gjennom årene har denne tvangen vært årsak til at både lag og enkeltmedlemmer har meldt seg ut, samtidig som andre har unnlatt å melde seg inn. En liberalisering av regelverket vil derfor kunne gi større takhøyde og dermed kanskje åpne dørene for mange som har stått utenfor vårt fellesskap, og som vi så sårt trenger i en organisasjon med skrikende behov for nyrekruttering.

Kanskje kan det også bane veien for en gjenforening med organisasjonen "Frilynt", som stort sett driver med det samme som oss og som vi i det store og hele har felles idegrunnlag med.

Jeg håper derfor at lovendringsforslaget vedtas på landsmøtet, og jeg støtter alternativ 2 i § 2.

Med frilynt hilsen
Arnfinn Eng